

[Indenrigsministeren.]

da flytningen til København fandt sted, et samlet personale på 56 personer. De på Scherfigsvej tilvejebragte lokaler var fuldt tilstrækkelige til at rumme et personale af denne størrelse, og der forefandt endda en mindre reserve.

I de siden forløbne godt 7 år er der imidlertid sket en voldsom og i væsentlig udstrækning uforudset stigning i den arbejdsbyrde, der hviler på regionalkontoret. Foruden den almindelige forøgelse af medlemslandenes behov for assistance, herunder især i forbindelse med de gennem de senere år så stærkt udviklede tekniske bistandsprogrammer, har arbejdsmængdens forøgelse især sin forklaring i de østeuropæiske landes tilbagevendende til aktivt medlemskab og beslutningen for nogle år siden om, at russisk skal anvendes som arbejdsprog i den europæiske region på linje med engelsk og fransk.

Denne udvidelse af arbejdsområdet har nødvendiggjort en betydelig personaleudvidelse, således at der nu ved kontoret er beskæftiget i alt ca. 150 personer, og det er klart, at dette har medført betydelige pladsvanskeligheder. Disse har midlertidigt og delvis kunnet imødegås, dels derved at tuberkuloseforskningskontoret i 1959 flyttede til Genève, og dels gennem erhvervelsen i januar 1961 af genboejendommen Scherfigsvej 9, hvor der i en eksisterende ejendom har kunnet indrettes en række kontorlokaler til foreløbig afhjælpning af den mest akutte pladmangel.

På længere sigt er disse løsninger imidlertid ganske uholdbare, og WHO har endda givet udtryk for, at man anser situationen for så alvorlig, at spørgsmålet om kontorets flytning fra Danmark kan komme på tale, såfremt lokaleforholdene ikke forbedres afgørende i løbet af de nærmeste år.

Et af indenrigsministeriet nedsat udvalg har omhyggeligt undersøgt de foreliggende muligheder for at løse problemet. Det er herved blevet fastslået, at den nærmeste placering mulighed for en bygning, der til afløsning af anlægget på Scherfigsvej ville kunne rumme det nødvendige kontorareal m. v., ville ligge i en afstand af 25-30 km fra centrum. Fra WHO's side er det blevet klart tilkendegivet, at en sådan løsning ville være uacceptabel på grund af de med

den forbundne transportproblemer for kontortpersonale og for de mange udenlandske eksperter, stipendiater m. fl., der til stadighed besøger kontoret. Indenrigsministeriet deler fuldt ud denne bedømmelse og finder, at der tillige bør lægges megen vægt på de øvrige ulemper og det betydelige værditab ved at skulle opgive de nuværende lokaler på Scherfigsvej, der for en væsentlig del er indrettet netop med henblik på WHO's behov.

Indenrigsministeriet er derfor enig med udvalget i, at en tilfredsstillende løsning af regionalkontorets pladsvanskeligheder kun kan opnås gennem en udbygning af det eksisterende anlæg på Scherfigsvej.

Behovet for yderligere kontorplads er af udvalget i samarbejde med repræsentanter for WHO opgjort til ca. 1.900-2.100 m², svarende til et bruttoetageareal på ca. 2.700-3.000 m². Hertil kommer, at regionalkontoret meget stærkt har følt savnet af at kunne råde over egne møde- og konferencelokaler i tilknytning til kontoret, idet der årligt afholdes et stort antal europæiske møder og konferencer, der i vidt omfang med fordel kunne henlægges til København, såfremt de fornødne lokaliteter var for hånden.

På denne baggrund er der udarbejdet en foreløbig skitse til opførelsen af en nybygning med et bruttoetageareal på ca. 3.000 m² samt en tilbygning indeholdende mødesal og konferenceværelser med et bruttoetageareal på ca. 1.300 m². Byggeriet kan af forskellige grunde kun udformes som et samlet anlæg, der strækker sig over begge ejendommene, Scherfigsvej 8 og 9, og Københavns kommunalbestyrelse har meddelt den i den anledning nødvendige tilladelse til lukning og nedlæggelse som offentlig gade af en del af Scherfigsvej. De samlede udgifter ved byggeriet anslås efter foreløbige beregninger til ca. 7 mill. kr.

Da indenrigsministeriet må anse det for en afgørende dansk interesse, at der skabes mulighed for at bevare tilstedeværelsen her i landet af et regionalkontor for en af De Forenede Nationers særorganisationer, søges der ved lovforslagets § 1 skabt hjemmel for det nødvendige byggeris gennemførelse, således at udgifterne søges bevilget ved de årlige finans- eller tillægsbevillingslove.

Som det nærmere i lovforslagets bemærk-